

ROZTWORZENIE (2) *sb n*

Oba o oraz pierwsze e jasne, końcowe e z tekstu nieoznaczającego -é.

sg N roztworzeni(e) (1). ◇ G roztworzeniå (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVIII – XIX w. s.v. roztworzyć.

I. Rzeczownik od „roztworzyć”: *rozpuszczenie w płynie (1) : Wziąć Sirupum de liquiritia/ de papauere/ de succo plantag^{inis} ana vnciam femis/ vczyniwfzy decoct^{um} do roftworzenia ex radic^{ibus} cicoreę/ filipendulę/ liquiritię Oczko 32.*

II. Mieszanina o określonym składzie i proporcjach; stop (1) :

Szereg: »roztworzenie a przysada« (1): Temperatura, idem quod Temperamentum, temperatura ferri, Roftworzenie á przifáda dla práwey miåry Mqcz 443b.

Cf **ROZTWORZYĆ**

RS